

K·MEO

UN OBSEQUI DIVÍ

Ilham Aliyev, President de l'Azerbaijan

Sóc Aliyev, President de l'Azerbaijan però segur que a les vostres contrades no sabeu ni per on cau l'Azerbaijan. Tot i així, us sentiu preparats per acusar-me a mi i al meu país. Hipòcrites.

Sí, presideixo la COP, una mena de Cimera sobre el clima. I què? He de demanar disculpes? No vaig ser jo qui va sol·licitar ser la seu d'aquest contuberni. Si el món econòmic i polític varen decidir reunir-se a Baku la miserable capital d'un país miserable governada per ideologies més properes al tsarisme que a la democràcia i que a més té la religió musulmana, és problema dels altres... o la seva coartada. Potser no volen donar un tomb al clima. Ja hi heu pensat en això?

Clar que no avançarà la lluita contra el canvi climàtic en un país com el meu que flota sobre petroli, de la mateixa manera que no avançaria una cimera anti taurina a la Comunitat madrilenya presidida per l'Ayuso.

Són faves comptades.

Tothom sap que encara que passi per demòcrata sóc un dictador com la copa d'un pi. I visc de conya gràcies al petroli que m'enriqueix a mi i tapa la boca a la cúpula social del país que es banya cada matí en dòlars. Què he de fer? Carregar-me l'exploració petrolera? No construiré molins de vent per netejar-me la consciència. També sóc pare —em sembla— i he de protegir la meva família. Seré moltes coses però no pas suïcida.

Azerbaijan i jo mateix, necessitem estabilitat econòmica i social. Sobre tot, econòmica i no penso tirar-me pedres al taulat. Si el món s'ofega no serà només culpa meva. Són les grans potències les que contaminen. Si volen reduir les emissions que comencin ells amb la Índia,

Xina i els americans de Trump al capdavant, deixant de furgar la terra.

Sé que critiqueu les meves paraules qualificant el petroli com un regal de Déu. Si sabéssiu, rucs fariseus, jo sóc un agnòstic de collons, però no puc passejar-me per casa cagant-me en Alà i Crist i companyia. Anar amb els déus és bo pels dictadors encara que siguin d'aparença demòcrata. Que els déus us facin bons.

Traducció d'Estanopolis Ping.

GARSA PROSTÀTICA

CATALUNYA ALARMADA

Allau de trucades d'emergències als ciutadans

Demostra ser bon ciutadà arrelat, el que cada matí et trobis a la xarxa una colleta d'amics que et desitgen bon dia. Fa goig sentir-te acompanyat. Ara però t'avisen d'una possible desgràcia. Alerta!

Des que València naufraga entre dues aigües (la de les riuades i la inoperància autonòmica), no hi ha polític que no dispari com a mínim una vegada al dia, una alarma. Perquè sí, perquè plou o amenaça pluja, perquè fa vent o fresca o arriba una calorada. Ningú no vol ser desprevingut com València. Un tinent d'alcalde, l'altre dia va obrir la finestra i en veure la llum del dia va avisar als conciutadans que anessin en compte, que començava un altre dia. No hi ha qui dormi tranquil. Els japonesos retraten el sobtat bot de la burgesia catalana quan a mig tallat a la terrassa del bar, els sona l'alarma. Tant és així que ara als bars es paga per avençat abans la clientela no fugi desordenada. Les senyores de classe alta

surten amb tres paraigües i el servei, al seu darrera, carrega una piragua. Només els hi falta muntar un elefant per anar més altes com a les colònies asiàtiques.

Si es mira fredament, les autoritats tenen la seva raó. El primer espanyol que perdi la bici per una fuga d'aigua, costarà el càrrec a mig govern (autonòmic, nacional o supra nacional), la gent ja ha tragat prou aigua.

La DANA ha portat junt amb l'aigua un renovat amor del polític pel poble? No senyor. No ens estimen més ara que fa dues setmanes, ara el que tenen és por de perdre el càrrec. Si ens estimessin de debò, enlloc de martiritzar-nos a cop d'alarma, estudiarien l'orografia dels seus municipis, planificarien rambles per on pugués corre l'aigua, tindrien els desaigües nets, traurien les cases edificades dins la llera, les naus

industrials tindrien patrons de conducta, i regalarien a cada president autonòmic un telèfon amb cobertura.

No és senzill ni barat, però ens estalviariem víctimes i subvencions a dojo cada vegada que cau un ram d'aigua. I sobre tot, sobre tot, ens donaria una sensació de país civilitzat que ens està fent molta falta. Només cal trobar tècnics preparats. La idea de Mazon de construir una nova muralla al voltant del centre de València per evitar la riuada, no cola.